

ARNHEMISCHE

COURANT.

Zaterdag

den 10 September.

FRANKFORT, den 7den September.

Uit Weenen wordt den 31sten Augustus geschreven, dat de post van Konstantinopel aldaar is aangekomen, doch niets van bijzonder belang heeft medegebragt. De Sultan was in onderhandeling met de eigenaars van het Marseillesche stoomschip le Phocée, die voor dit prachtig vaartuig den prijs van drie millioen piasters vragen. De Turksche regering bezit tegenwoordig slechts twee stoombooten, die oud zijn en herstelling noodig hebben. Eene nieuwe soort van hervorming wordt tegenwoordig in Turkije ingevoerd. Men bouwt namelijk aan den Bosporus eene schipbrug tusschen Galata en Konstantinopel, bij Met-Skeleszi, waardoor de beide gedeelten der stad nader tot elkander gebragt worden. Dit is van groot belang voor Konstantinopel.

De Oostenrijksche dagbladen melden, dat de aartsbisschop en priester van Gubio den 1sten Augustus, te Lemberg, aan de vaders van het gezelschap van Jesus de fraai gebouwde voormalige kerk dezer orde met behoorlijke plegtigheid heeft overgegeven. De godsdienst in deze kerk zal nu, even als voor 63 jaren, weder door priesters van deze orde bezorgd worden.

— Daar de zilversmid te Munchen, die de wonderdadige medaille ter eere van de onbevleete ontvankelijkheid van Maria vervaardigde, verzuimd heeft om daartoe een privilegie te vragen, hebben verscheidene andere zilversmeden ze bij duizenden nagemaakt en ongewijfd in omloop gebragt. De uitgever der medaille is daarover klagtig gevallen.

— In Dalmatie leeft tegenwoordig te Cunovaz, eene bergstreek van Carino, Fassigl Chiosso, die in Februarij des jaars 1720 geboren is. Hoezeer 116 jaar en 6 maanden oud, verzorgt hij nog zijne huishoudelijke zaken, en verzuimt niet, zijn vee dagelijks op de weide van den omtrek te drijven. Zijn gehangen is goed, zijn oog krachtig, en er ontbreken hem slechts twee tanden. Men kan hem op verre na zijnen hoogen ouderdom niet aanzien. Hij heeft eenen zoon, die ook reeds 70 jaar oud is. Hij houdt de vaak onmatige Morlachische drinkgelagen, zonder het minste nadeel te bespeuren, uit. Bij de menigvuldige gezelschappen, die op deze gelagen worden ingericht, laat hij zich in het zingen en dansen door niemand overtreffen, en als hij tot zingen uitgenoodigd wordt, laat hij, even als ieder ander, zijne welluidende stem hooren.

— De Russische gezant aan het Oostenrijksche hof zal zich, na afloop der krooningsplegtigheid te Praag, naar Warschau begeven, ten einde aldaar Z. M. den Keizer van Rusland te verwachten en zijne opwachting te maken.

— Uit Stockholm wordt gemeld, dat de heer van Hochschild tot Zweedsch gezant te 's Gravenhage is benoemd; terwijl de graaf Wrangel, gewezen zaakgelastigde aldaar, voor eenige maanden in dezelfde hoedanigheid naar Hamburg is verplaatst.

ZWITSERLAND.

De Zwitsersche Beobachter meldt: De landdag heeft besloten, om het adres der volksvergadering te Friburg, wegens de daarin voorkomende onbetrouwbare taal, niet aan te nemen.

Het ambtsblad der Koninklijke regering te Potsdam beneest het volgende: Het Koninklijke kamergericht wordt, ten gevolge eener Koninklijke kabinets-order van den 19den Junij 11. aangeschreven, om in alle voorkomende gevallen en ambtelijke stukken zich te onthouden, aan de belijders van de Joodsche Godsdienst de benaming Mozaische of oudtestamentaire geloofsgenooten te geven, en zich, in plaats daarvan, waar het de geloofsbetrekkingen geldt, te bedienen van de uitdrukking: Joden, of Joodsche Godsdienst, Joodsch geloof, enz. Bij voormeld Koninklijk bevel is tevens de nauwkeurige naleving aanbevolen van de kabinets-order van 30 November 1823, waarbij bepaald is, dat de Joden geen christelijke voornamen mogen voeren, en de beambten van politie nauwkeurig moeten toezien, dat deze ongeregeldeheid niet verder plaats hebbe.

PARIJS, den 6den September.

Volgens onderscheidene dagbladen, kan men thans aannemen, dat het nieuwe ministerie aldus zal zamengesteld zijn:

Mole, minister van buitenlandsche zaken en raadsresident; Gas-

rin, van binnenlandsche zaken; Duchatel, van financiën; Persil, van justitie; Guizot, van het openbaar onderwijs; Robinet, van marine. De maarschalk Soult is tot minister van oorlog bestemd. Daar hij echter niet te Parijs bevond, weet men niet of hij den post zal aanneemen. Indien hij bedankt, denkt men, dat de generaal Guilleminot minister van oorlog zal worden.

Donderdag aanstaande zullen waarschijnlijk de benoemingen in den Ministerie worden bekend gemaakt.

N. S. De maarschalk Soult is te Parijs aangekomen, hetwelk doet denken, dat hij den post van minister van oorlog aanneemt, daar hij, zoo als men verzekert, naar Parijs is ontboden alleen ingeval hij in het ministerie mogt willen komen.

Wat den heer Mole aangaat, die thans tot minister van buitenlandsche zaken en raadsresident bestemd is, kan men liet, volgens het meest algemeene gevoelen daarvoor houden, dat hij nimmer eene voor het vaste land van Europa ongunstige staatkunde zal volgen. Hij is in de staatsschool van Napoleon opgevoed, en onder hem zal de tegenwoordige alliantie met Engeland zich zeker niet uitbreiden. De heer Mole zal deze alliantie als eene bestaande daadzaak, als eene achtungwaardige overeenkomst aannemen; maar hij zal geen Europeesch belang daarvoor opofferen, en hierin onderscheidt hij zich aanmerkelijk van den heer Thiers. De heer Guizot zal met den heer Mole het hoofdbestanddeel van het nieuwe ministerie uitmaken. Men denkt, dat de heer Guizot thans meer dan voorheen trachten zal om zich bij den Koning aangenaam te maken. De heer Mole staat met den Koning sinds lang in de beste verstandhouding. Het nieuwe ministerie zal gewis met sterkere overtuiging dan onder den heer Thiers tegen de revolutionaire propaganda optreden.

Men zou gaarne gezien hebben, dat de heer de Montalivet in het nieuwe ministerie was overgegaan; doch de daartoe aangegane onderhandelingen zijn mislukt.

— Bergsteren avond en dezen nacht is de politie weder bijzonder in de weer geweest. De posten van de nationale garde en van de linietroepen zijn versterkt geworden, en de troepen in hunne kwartieren onder de wapens gehouden. Talrijke patroeljes infanterie en cavallerie zijn gedurig rondom het kasteel van Neuilly in beweging geweest, en 's nachts om twee uur zijn de posten eerst weder ingetrokken. De regte oorzaak van dien maatregel is nog niet bekend; doch men spreekt weder van komplotten, en er zijn ook werkelijk weder een aantal personen in hechtenis genomen.

— Men heeft de dagbladen uit Madrid tot den 28sten Augustus ontvangen. Men vindt daarin de dekreten waarbij de ongehuwde leden van de milizie en de weduwnaars zonder kinderen onder dezelve, van 18 tot 40 jaar, worden mobiel verklaard, om tegen de munitielingen te dienen, en voorts eene nieuwe ligting van 50,000 man van 18 tot 40 jaar, ten behoeve van het leger wordt bevolen.

De junta's van Saragossa en Grenada hebben, even als die van Malaga, verklaard, vooreerst de magt in handen te willen blijven houden, doch elders hebben de junta's, welke in den laatsten tijd ontstaan waren, zich onthouden. Te Grenada heeft de junta alle goederen der geestelijkheid, die bij eenen geestelijke geborgen waren, in beslag genomen, de voortzetting van eene gedwongene leening van verdachte lieden bevolen, de tienden, welke de landbouwers aan de parochien gaven, afgeschaff, alsmede de subsidien en de jaargelden welke aan de geestelijkheid betaald werden.

's GRAVENHAGE, den 8ten September.

Bij Koninklijk besluit is, in zoo verre bij wijziging van Zr. Ms. besluit van 20 Junij 1836, het departement van oorlog gemagtigd geworden, om zoodanige miliciens der buitengewone ligting van 1831, aan welke, ten gevolge van eene verkeerde opvatting van Zr. Ms. besluit van 17 November 1835, No. 8, even als aan de miliciens der ligtingen van 1827, 1828, 1829 en 1830, het onbepaald verlof alreeds mogt zijn verleend geworden en die, na hunne terugkomst in hunne haardsteden, getuwd zijn, posten, bedieningen, of een vast bestaan hebben verkregen, of wier tegenwoordigheid voor het onderhoud van derzelver families of betrekkingen, hoogst noodzakelijk kan worden geacht, voor zoo verre zij zich daartoe reeds mogten hebben aangemeld, of daartoe

Bij al de beraadslagingen, welke aanleiding hebben gegeven tot het sluiten van het viervoudig verbond en van deszelfs additionnele artikelen, kwam het niet in de gedachten, dat in *Spanje* de grondslagen, volgens welke de Koningin-Regentes regeerde, zouden worden omvergeworpen door de vrienden eener constitutionnele monarchie, en dat de ter uitvoering onmogelijke constitutie van 1812 uitgeroepen, door de Regentes aangenomen en tot staatsregeling voor het constitutionnele *Spanje* wederom kracht van wet verkrijgen zoude. Voorts deed de waar schijnlijkheid zich voor, dat godsdienstig gewoel, gepaard met legitimistische of volstrekt monarchale begrippen, de aanhangers van den canos, de zege zouden hebben bezorgd; en dat de pretendent van de broederlijke erfenis, zijne aanspraak en zijne regten hernemende, de kroon zich zoude hebben opgezet in de de hoofdstad des rijk, en het koninklijk statuut zou verbroken hebben, om eenen meer oudvaderlijken regeeringsvorm in te voeren. — De uitroeping der constitutie van 1812 is een onvoorzien geval, heeft als zoodanig algemeene verlegenheid te weeg gebracht, en het den kabinetten van het vasteland zoowel als dat van *Sint-James* uiterst moeilijk gemaakt, om voorzigtig partij te kiezen. De geschiedenis en de inhoud van de constitutie van 1812 is bekend; zij is meer republikeinsch dan monarchaal; het is een federaal systeem, hetwelk doorstraalt in deze geheele staatsregeling; de grondwet zelve, bevestigings beëdigd en geschonden door Ferdinand, wordt door de kundigste staatslieden ongeschikt geacht voor de Spaansche natie; en velen achten dezelve onuitvoerlijk. — Gelukkig dat de weinige jaren geheel en al van het koninkrijk verdrongen, en de constitutionnele monarchie in *Spanje* niet meer kon worden hersteld. De regering van Koningin Maria Christina, die in 1833 begon, was een regeering van overtuiging, die nog kon veranderd worden, en die niet meer kon anderszins werd aangenomen; een hoop soldaten, die niet wisten, wat zij vreesden, mochten en er althans de reden niet van konden geven, heeft het koninklijk paleis ingesloten, en de uitvaardiging der constitutie van 1812 gevorderd; dat is: afgeëischt het sein tot de verbrekking van *Spanje*, tot de verlenging van den burgeroorlog, tot de uitdooving van de laatste roep van ware vrijheid, van rust in de maatschappij, van vrede onder de menschen. Wanneer al die buitensporigheden nog maar dit konden uitwerken, dat zij gezamenlijk den burgeroorlog in de noordelijke provincien van *Spanje* zouden kunnen beëindigen, — dat zich niet aan te wachten, — dan zouden daarna piepwatwitten het land verscheuren, wie der liberale of der revolutionairen het rijk zouden beheeren; dit maakt het dan ook zoo moeilijk, om te bepalen, welke houding het vroege legioen of de Engelsche hulpvrouwen hebben aan te nemen, omdat velen van oordeel zijn, dat voor eene welgeorganiseerde, constitutionnele re

gering de ultra-liberalen en revolutionairen even zoo verderfelijk zijn als de voorstanders van een onbepaald gezag in don CARLOS. Daar gaat dan ook maar één kreet op over die uitroeping der constitutie van 1812, want de toeijuchingen van revolutionairen, als weggesleept door het glinsteren van den vorm der staatsregeling, moeten niet geteld worden, evenmin als de juichloopen der ultra-monarchalen, die uit de daardoor ontstane verwarring zich heil voorspellen. De bevestiging van Spanje, de rust van dat land, verzekerd door goede instellingen, gegrond op de regten en op de behoeften van een oorspronkelijk, vrijzinnig, fier en in het zuidelijk deel des rijkz vooral tot bedrijvigheid geneigd volk; dat moest het rigtsoer zijn, zoo wel der inlandsche als der buitenlandsche staatslieden. Wie ziet dan in de uitroeping der staatsregeling van 1812 iets meer dan eene revolutionaire beweging? De opmerking is juist; sommigen hebben uit de eerste Fransche revolutie eene algemeene theorie van staatkundige begrippen overgenomen, die aan alle volken, welke eene revolutie willen maken, voortreffelijk ten dienste staan.

Eene constituerende vergadering opent het tooneel; zij wordt vervangen door eene wetgeving, daarna komt de conventie. Maar de geschiedenis gaat verder en schrijft, dat daarna een directoire, daarna een consulschap, en ten laatste het keizerschap kwam, dat alle wetten met ijzeren kluisers bedwong, en de vrijheid, waarvoor alle partijen gestreden hadden, als nadeelig werkende op de rust der maatschappij, verwijderde van voor de oogen des volks. Wat was er evenwel niet noodig, eer men zoo ver was, dat de gapende afgrond der revolutie, welke geen moord noch regeringloosheid stuiten kon, gedempt was door de bloedige en steeds herhaalde wapenfeiten van eenen NAPOLEON BONAPARTE. Dat de daden, de doorlogtoeren en het genot van dien grooten veldheer Frankrijk gered heeft, zou dat ontkend worden, en zou men kunnen volhouden, dat, zonder dien grooten man, het onzalige revolutionaire Frankrijk toch wel tot den staat eener wel georganiseerde maatschappij zoude teruggekeerd, en niet zoude vergaan zijn, onder zijne puinhoopen? De drift naar de constitutie van 1812 is alleen gesproken uit de zucht naar gewestelijke onafhankelijkheid; eene onafhankelijkheid, die tegenover eenen veroveraar soms weldadig werken kan, maar die even verderfelijk worden kan, wanneer de algemeene belangen des rijkz worden voorbij gezien; dan wordt de onafhankelijkheid eene verderfelijke verbroekeling; en de gewestelijke voordeelen en welvaart bereiden den ondergang der slavernij van het gemeene vaderland. Wat zullen nu de afzonderlijke provincien, wat zullen de mogendheden van het viervoudig verbond doen?

De Spaansche constitutie van 1812.

De politieke wereld houdt zich thans, als bij uitsluiting, bezig met den toestand van het rampzalige Spanje, hetwelk, na eenen geruimen tijd de felle gevechten van den bloedigsten burgerkrijg, die nog aanhoudt, verduurd te hebben, nu de speelbal eener regeringloosheid dreigt te zullen worden, wier gevolgen zich niet laten voornemen. Er is, in de laatste dagen, en wel sedert het bekend worden der aanneming van de constitutie van 1812, veel over die bewuste constitutie gesproken; maar wij vertrouwen, dat er ook velen zijn, die met haren hoofdband weinig of geene bekendschap hebben; waarom wij het niet onnosseg oordeelen, dat wij eenige opmerkingen omtrent de constitutie van 1812 te geven. Om dit te doen, moeten wij echter van de eerste beginselen afgaan, van dat van den 19. Maart 1812, den dag, waarop de constitutie in Spanje, aan alle oorden, waar toen de Fransche heerschappij haren scepter niet zwaafde, den volke werd bekend gemaakt.

NAPOLEON, die het Iberische schiereiland als een aanhangsel zijns grooten rijkz beschouwde, en zich in het hoofd zette, om de Pyreneën even zoo uit den weg te ruimen, als LOEWYCK XIV zulks had gedaan, namelijk door het overplanten van eenen tak zijner dynastie op den Spaanschen troon, gaf, in 1808, de Spaansche natie, over welke hij zich als voogd had opgeworpen, met zijnen broeder JOSEPH, dien hij den koningsmantel omhing, eene constitutie ten geschenk, zonder welk geschenk de nieuwbakken heerschappij bezwaaijlk kon tot stand komen.

De sluwe despoot had inmiddels de noodige voorzorgen genomen, dat deze constitutie, die erfelijk monarchaal was, hem evenmin in de volvoering zijner grotere plannen hinderlijk kon zijn, als de Westfaalsche met zijnen broeder JEROME. Het grondbeginsel der godelienst-vrijheid werd daarbij door de opheffing der inquisitie, gelijk dat der volksbeschaving door de opheffing der kloosters, gewaarborgd. Maar de natie liet zich door dit klatergoud geenszins om den tuin leiden. Het gezegde indachtig: *timor Dynao et dona ferentes* (Ik vrees voor de Dynaasten, juich om de geschenken aanbieden!) Er ontwikkelde zich plotseling bij haar, die bijna 300 jaren onder eene absolute heerschappij geleefd had, een kersche gevoel, hetwelk de dagen van 1792 voor den best terzand, toen de eerste der drie gejunten te vrede trof, en de zaak der vrijheid met zijn broed broegde. De wonderen van den opstandoorlog der jaren 1808 tot 1814 zijn bekend. Van September des jaars 1810 waren te Cadix buitengewone algemeene cortes (honderd vier en dertig volksvertegenwoordigers) vergaderd, welke vergadering eindelijk aan Spanje eene erfelijk monarchale constitutie opdroeg, waarbij het koninklijk gezag aanmerkelijk werd besnoeid. En het is deze constitutie, wier afkondiging op den 19. Maart 1812 plaats had.

Volgens haren hoofdinhoud berust de soevereiniteit in de natie, en is deze derhalve volkomen geregtigd, grondwetten van staat daar te stellen. FERDINAND VII zat destijds te Kalenag, even als in 1525, na den slag bij Pavia, FRANS I te Madrid, gevangen. Bij zijne terugkeer naar de regering, zou de welte Koning deze constitutie bezweren, onder voorbeding, dat, bijaldien hij tegen haren geest en inhoud handelde, zulks als onwettig zou worden beschouwd en hem alle geboortzaamheid zou worden onzegd.

De cortes waren van het denkbeeld uitgegaan, dat de volkswil zich het best door meerderheid van stemmen liet bepalen; daarom werd er een algemeen stemrecht, zoo wel met betrekking tot de staatkundige korporation als tot de municipale verkiezingen, vastgesteld. Alle twee jaren zouden de verkiezingen voor de cortes en de provinciale deputatie, en alle jaren die der stedelijke besturen plaats

vinden. De koning had, volgens de grondwet van 1812, geen onbepaald *veto* meer; hij kan de cortes noch bijeenroepen noch onthouden. De zitting der cortes vangt aan op een vast bepaald tijdstip. Wanneer zij niet vergaderd zijn, bestaat er eene uit hun midden gekozen permanente deputatie, welke met de regering werkzaam is en hare gangen bestendig gade slaat. Deze deputatie kan, zonder toedoen der Koningen, eene buitengewone cortes-vergadering bijeen roepen. Er is maar eene kamer. De staatsraden kan de koning, volgens eene door de cortes ontworpen lijst, zelf verkiezen.

Volgens deze hoofdbepalingen, stelt de constitutie van 1812 een democratisch regeringsbestuur met eenen schaduw-koning daar. De cortes hebben daarbij de vooroordeelen der natie ontzien, door het staatsopvoerhoofd den monarchalen naam te laten behouden, schoon er eene groote kloof bestaat tusschen deze cortes-constitutie en het statuto-reel, dat een geconcentreerd charter is. Uit het aangevoerde ziet men duidelijk, dat de verkiezings-wet, wanneer dezelve zoodanig ten uitvoer gelegd wordt, als de cortes haar begrepen hebben, eene bron van nimmer eindigende onlusten worden moet. Volgens de bepalingen dier wet, is het stemrecht voor Spanje een net, dat het geheele land omvat. De verkiezingen geschieden op drie verschillende plaatsen: in het kerspel, in het district en in de provincie. Het kerspel benoemt gedelegeerden, die in de hoofdplaats van het district bijeenkomen, om kiezers te benoemen: die zich alle twee jaren, op eenen vastgestelden dag, in de hoofdstad der provincie vereenigen, om eenen afvaardigde voor de cortes kiezen. Door de kies-collegies der kerspelen heeft men geslacht het beginsel van algemeen stemrecht in beoefening te brengen. Ook de Alkaden, Regidoren en andere municipale ambten worden op het zelfde wijze gekozen. Men heeft er in de constitutie van 1812, zoo goed mogelijk, voor gezorgd, dat de raadplegende vergaderingen altijd uit lieden bestaan, die met hunne taakvervulling genoegzaam onbekend zijn en van de noodzakelijkheid der verkiezingen geen regt begrip hebben. Zelfs met het algemeene stemrecht waren de ontwerpers der bewuste constitutie niet te vreden; hun mist ouwen jegens de wetgevende magt blijkt zonneklaar uit vele artikelen. Ministers, Staatsraden, en andere door den Koning aangestelde lieden kunnen niet tot leden der cortes gekozen worden. Geen gedeputeerde mag eene plaats, waartoe de Koning de benoeming heeft, aannemen of voor een ander zoeken te verwerven. De ministers mogen, zonder voorafgeane bewilliging der cortes, de cortes-vergaderingen niet bijwonen. Afgetreden gedeputeerden kunnen niet eer, dan na eenen tusschentijd van twee jaren, weder worden ingekozen. Eindelijk, wat de hoofdzakelijke betreft, is de geheele veel omvattende verkiezings-organisatie buiten de bemoeijng der regering gesteld. De kerspelen, districten en provincien regelen de uitoefening van het algemeene stemrecht, buiten het beheer der uitvoerende magt. De Koning heeft in deze zaak niets te zeggen noch te bevelen.

De cortes constitueren zich zelven. De provinciale deputatie komen bijeen, is het haar goedgevallen en gaan uit den municipale werkring, in dien van het groote staatkundige gebied over; want een artikel der constitutie vordert, dat zij den cortes de schending der grondwettige regten, zoo vaak die ter harer kennis komt, zullen aantoonen.

Ziet daar den hoofdinhoud der thans zooveel gewaardeerde constitutie, die FERDINAND VII, bij zijne terugkomst in Spanje, met al de decheten, door de cortes genomen, nietig en nul verklaarde. Zoo rustte zij tot in 1830, toen QUIROGA en RIEGO ze weder uit haren sluimer opwekten. FERDINAND bezwoer haar drie maal en maakte zich even zoo dikwerf van hare boeien los. In 1835 werd zij het palladium der insurrectie-junta's; en thans zwaait zij haren schepter over den troon en een aanzienlijk gedeelte van Spanje.

De ondervinding zal de wereld nader leeren, of zij den Spanjaarden wel, rust en vrede, of het tegenovergestelde zal aanbrengen.

Het onderscheid tusschen revolutionaire en vrijgevig beginzelen.

De allertreurigste gebeurtenissen, die sedert ettelijke jaren ons werelddeel hebben geschokt, en waarin ons dierbaar vaderland zelf geïmpliceerd is, doen elken weldenkende binnenvaren bij de gedachte aan nieuwe omwentelingen of *reaction*; zoodat zelfs alle denkbeeld van verandering, alle poging vooral naar verbetering wel eens wordt op zijde gesteld, uit vrees, dat, met die verandering of met die poging naar verbeteringen, de staat zou gevaar loopen het slagtoffer te worden van nieuwe omwentelingen. Door die *reaction* wordt er veel goed bewaard en blijft er veel kwads bestaan; en, wat nog meer geeft, de edelste belevingen worden op eenen verkeerde wijze en met verbruggende omstandigheden, als *reaction* en *gevoelens*, vaderlanders worden makend; men zoude hen zelfs wel achter de bank willen schuiven, indien het mogelijk ware. Het is wel altijd de geest geweest van onze regering, om niet dan zeer langzaam voort te gaan, zoo dat men het er dikwijls voor hield, dat zij stationair bleef; zelfs sommigen meenden, achteruitgang van denkeelden en eene terugkeer naar het geliefde oude hier en daar te kunnen waarnemen. Naar die manier van zien, zijn velen van oordeel geweest, dat de grondwet van 1814 de strekking verried, om, daargelaten de soevereiniteit, de zaken langzamerhand terug te brengen tot het geliefde voorledene; en bij nadere inzage, zal men er zich mogelijk wel mede kunnen vereenigen, omdat verre de meeste wetten, onder het vigeur der grondwet gemaakt, onverminderd, dat zij slecht gereedigd zijn, (tegenwoordig het er nog niet veel beter mede gesteld) zeer geschikt schijnen, om dat doel te bereiken. Aan de vereeniging van België met Nederland hebbe men het dank te weten, dat meer liberale beginzelen zijn getuigd geworden bij de aanneming, die nu in zwang is; en als aan die liberale beginzelen zoo veel bij de uitroeping werd toegegeven, als die grondwet van 1814 toeliet, dan zou men het niet verwonderen te vinden, dat nu algemeen wordt gezegd, dat de grondwet van 1814, waarover velen gesnikeld zijn en waarover nog velen strijden, dat men

er toe gekomen is, om op meer liberalen voet de regeeringswijze gevestigd te zien, bestaat in de vrees, van voor een voorstander van revolutionnaire begrippen en beginselen te worden aangezien en uitgekreten; wanneer men zich aviseert om niet eenstemmig te denken met het 's Gravenhaagse kabinet. Het is meermalen gehoord, dat, als men een denkbeeld voorstond, hetwelk aldaar niet gekoesterd werd en hetwelk toch naar luid der grondwet was, dat alsdan het verwijt gedaan werd, dat die beweringen rieken naar eene Belgische afkomst; bijv. wanneer men aan den Koning het recht ontkent om burgemeesters aan te stellen, gekozen buiten den raad. (art. 52 der grondwet;) of als men, overeenkomstig de waarheid, het dwaze aantoonde, om een verscheurd kleed met nieuwe lappen op te knappen. Er is misschien niemand, die zijn gezond oordeel heeft, in ons land, die niet beschaamd zij, dat men bij ons zoo achterlijk is in het aannemen of invoeren van nieuwe uitvindingen of inrigtingen; en als men zich niet laat paaijen met fraaije beloften, dan worden diezelfde menschen, die men anders beleefdheids-halve wel eenige achting wil toedragen, gevaarlijke menschen voor den staat. Hoe menigeen, die het wel meent met regering en vaderland, ziet zich niet alzo te leun gesteld bij de verijdeling, zonder voorafgegane proefneming, van waarlijk edelmoedige ontwerpen. De verwarde staat van ons financieuzen (die het onmogelijk maakt, om, indien het ooit moest gebeuren, dat er een ander minister van financien moest aangesteld worden, zelfs den kantonreken en vragenden in staat te stellen, om al de rekenen en rekeningen te kennen, om het, door het geheimzinnige amortisatie-sijndicaat nog meer duister gemaakte, sijstema om bij ons de zaken gaande te houden,) heeft reeds menigeen op het denkbeeld gebragt, om, door vereenvoudiging, eene bezuiniging te weeg te brengen; maar wat de brave ROCKEMA te vergeefs en met bittere teleurstelling beproefde, gelukte even zoo weinig aan anderen, die de zaken eveneens inzagen; de oude verwarring is niet weggenomen; niemand, dan enkele ingewijden, doorgronden de werkzaamheden van het sijndicaat; de Oost-Indische leening verlijgt de schatkist niet; en — wat volgt er uit dien treurigen toestand? Dat er geen geld is, om datgeen tot stand te brengen, wat de grondwet heeft gewild, en waar het land behoefte aan heeft. Daar moet evenwel een einde aan komen; en dat kan alleen, wanneer de leden der Staten-Generaal zich niet laten verkloeken; wanneer deze, gevoelende waar zij staan, en welke belangen zij bezworen hebben voor te staan, vasthoudend genoeg zijn, om daadzaken te vorderen, in plaats van al de ijdele beloften, die ruimschoots gegeven worden, maar bitter schaars worden nagaleefd. De niet herkiezing van enkele leden der tweede kamer, die bekend zijn door hunne vrijmoedige verdediging eener ordelijke wijze van regeren, is veel ter sprake gekomen. Men herinnere zich, dat er is veel te doen, omdat sedert drie en twintig jaren maar weinig is tot stand gebragt, en alles nog in eenen provisioneelen toestand verkeert, eenen toestand, die mischien weldadig is voor hen, die aan het roer zitten, omdat het nieuwe zooveel moeilijkheid in heeft, maar die nadeelig werkt op het moreel der natie; die toch onwillekeurig vergelijkingen maakt, en die vreemd opziet, als zij ieder ander yk ziet vooruitgaan en zelve altijd op eene en dezelfde hoogte blijft, zonder voornutgaan. De publieke geest heeft in ons land eenen geweldigen schok gekregen sedert den Belgischen opstand, eenen schok, die gunstig werken kan op de natie, wanneer zij dien publieken geest weet te doen strekken, tot bevestiging harer staatkundige, godsdienstige en burgerlijke vrijheden; en als hij in zijne vollegenoordigers en bij het regtswezen, (dat bij allen staat van druk en vernedering, waarin het nog altijd gedompeld is, sedert den gelukkigen keer der zaken in 1813, de waardigheid en het gewigt van deszelfs hooge roeping niet vergeet;) alleen zijn heil en troost zoekt en zich wacht voor uitpattingen. Die publieke geest is echter sedert datzelfde tijdstip door velen aangezien voor eenen zeer verderfelijken geest en wordt verwisseld met omwentelingsgezindheid; en zóó heeft de Belgische revolutie ons in 1830 ontnomen, wat de vereeniging ons in 1815 had geschonken. De milde grondwet van 1815 lokt de vrije beoordeeling der handelingen van het algemeen bestuur uit; de opstand van 1830 heeft daarvoor de onregtvaardige verdenking doen ontstaan van geest van opstand, wanneer men van het in 1815 verkregen recht gebruikt maakt; het beste middel evenwel om allen tevreden te stellen, is te regeren volgens de grondwet, en die grondwettige instellingen aan de natie te geven, waarvoor zij goed en bloed en leven heeft opgezet gehad; men moet de huishouding weten te vernieuwen, wanneer het oude versleten is, of niet meer voorgeaan dienen kan.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Sept. 1 El 0 Palm 6 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D
Den 9 Sept. 1 El 0 Palm 1 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

Getrouwd:
A. C. VONGERS,
van Arnhem,
en
J. C. M. VAN DEN BIESEN.
Den 7den September 1836.

Heden overleed alhier, tot mijne jammer groot heil, mijne geliefde echtgenoot, HENRIETTE JOHANNA N. A. NIEUHOFF in den onderdom van 47 jaren.
Den 7den September 1836. bij BARNEVELD.
J. T. CREMER.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

§ + § DE HAVEZATE, DE HAAHE, groot ruim 72 Bunders, onder Olet, in het kanton Deventer, aan den Straatweg van Deventer naar Zwolle gelegen, en breder omschreven in de Haarlemsche Courant van den 11den Augustus laatstleden, zal, op den 16den dezer maand, des middags ten 3 uur, in het Logement de Keizerskroon te Deventer, door het ministerie van den Notaris Mr. M. E. HOUCK, bij publieke niterlijke toewijzing, verkocht worden.
Dezelve is ingezet en verhoogd tot f 32000.00 en kan intusschen nog verhoogd worden, tegen genot van 10 pC. der verhoogingen, ingeval van verkoop.

§ + § Mr. R. SCHEERS VAN HARENCAAR + § SPEL, Advocaat te Nijmegen, zal door den Deurwaarder T. J. LINDGREEN, op Woensdag den 14den September 1836, des voormiddags ten tien ure, ten huize van J. BOSCH, te Pannerden, in de honderd morgen, Publiek doen Verkoopen het RYSWAARDEN en WILJINGEN HOUT, staande in den Klompenwaard, te Pannerden voornoemd.

+ + + Op een Landgoed, in Gelderland, verlaten men, tegen + + November, eenen T. J. LINDGREEN, een trouwd, welke bedreven is om alle vakken der Tuinbouw, Moeserij en Broeijerij; zoo van platte glas, als trek-kasten, en wiens vrouw eenigzins het Koken en Werken verstaat: jonge lieden, of die kinderen hebben, kan men volstrekt niet aannemen, — of wel eenen weduwnaar of vrijgezel, welke alle voorgemelde kundigheden bezit. Men kan zich aanmelden, met vermelding van tegenwoordige en vroegere diensten, godsdienst, geboorteplaats, en kunde, bij den Heer HORSTING, Rentmeester te Silvolde, bij Doesborgh.

§ § § Men verlangt uit de hand over te nemen: Eene BA- + § ROUCHETTE, ligt maar sterk, solide en met + van maaksel, geschikt voor één paard, voorzien met twee banken, de voorste dubbel, met eene opslaande afscheiding er midden op.

Met opgave van maaksel en fabriek, en van den naasten prijs, adressere men zich, met gefrankeerde brieven, onder letter H. aan den Boekhandelaar en Boekdrukker W. J. KRUIJT, te Arnhem.

+ + + UIT DE HANDE TE KOOP: Een goed ge- + + dresseerd RIJPAARD, zijnde een Schimmel-Mer- + rie. — Nader te bevragen bij den Boekhandelaar W. J. KRUIJT, te Arnhem.

+ + + Zondag den 4den 11 is 's avonds, bij Elcum, vermist, een § + langharige Engelsche HOND, zijnde een ren, wit van haar met bruinen kop en drie zwarte vlekken. Die denzelfden terugbrengt of weet aan te wijzen bij de Boekdrukkers KETS en LAMBECHTS te Doesborgh, zal zeer goed beloond worden.

Liefhebbers van Bloembollen!

H. BOEKHORST, Bloemist aan den Utrechtschen Straatweg, bij Arnhem, is voorzien van schoone HIJACINTHEN van 10 tot 20 Cent, TULPEN van 2 tot 4 Cent, DUC VAN TOL à 2½ Centen per stuk, en KROKUSSEN van 50 à 60 Cent de 100 stuks, met eene menigte daarbij hoorende BOLGEWASSEN, alsmede van een zeer schoone partij nieuwe Engelsche DALIAS, thans in bloem staande; belovende eene prompte en civiele bediening.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON

Zal van den 12den tot den 17den September, in de Plaats Roijaal, te Nijmegen, logeren.

* * Bij H. S. J. DE GROOT, te 's Gravenhage, is gedrukt en alom te bekomen voor f 2-20:

De Residentie PASOEROENG op het eiland JAVA, door H. J. DOMIS, Ridder der Orde van den Nederl. Leeuw enz. enz. Resident van Soerabaya enz. enz. met verlof in Nederland, versierd met een kaartje van bovengenoemde Residentie en drie platen met afbeeldingen van ondheden en gezigten uit dezelve.

* * De Boekhandelaar C. A. FIEWEG, te Nijmegen, heeft uitgegeven en alom verzonden:

Toonen van Verrukking en Weemoed uit de jaren 1800-1830, van wijlen C. TEN HOET Jz., nieuwe uitgave, in 1836, prijs f 3.00
Herologie, en Overzichten, Handboek, in 1836, prijs f 5.00
Handboek tot het stellen van Bliksem-afladers, door Z. E. den Heer Luitenant-Generaal Baron K. A. B. VON HOFF, in groot 8o., met eene plano-bitsaande plaat, prijs f 0.80

Men verwarre deze uitgave niet met het stukje, aangekondigd door de Heeren Erven DOORMAN te 's Gravenhage, onder den titel van Voorschriften wegens het plaatsen van Bliksem-afladers, à 40 Cents, alzo dit slechts Voorschriften bevat, den 1sten December 1818 gegeven, door Z. E. den Heer toenmaligen Inspecteur-Generaal, aan de Militaire Ingenieurs, wegens het plaatsen van Bliksem-Afladers op de Buskruid-Magazijnen, enz.